Nr 12

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 31 stycznia 1948 r.

47

OKÓLNIK

z dnia 31 stycznia 1948 r.

w sprawie dostawy pojazdów mechanicznych przez „Motozbyt".

Ministerstwo Skarbu podaje podległym sobie władzom, urzędom i instytucjom do wiadomości i stosowania komunikat Motozbytu Biura Sprzedaży Przemysłu Motoryzacyjnego z dnia 19 stycznia 1948 r. Nr 5 w sprawie dostawy pojazdów mechanicznych przez „Motozbyt".

Zarazem Ministerstwo uchyla okólnik z dnia 5 stycznia 1948 r. w sprawie kapitalnych napraw samochodów i zespołów (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1, poz. 3).

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 3927/3/48).

MOTOZBYT
BIURO SPRZEDAŻY
PRZEMYSŁU MOTORYZACYJNEGO
DYREKCJA

Warszawa, dnia 19 stycznia 1948 .r

KOMUNIKAT Nr 5.

Dotyczy: Dostawy pojazdów mechanicznych przez „MOTOZBYT".

1) Biuro Sprzedaży Przemysłu Motoryzacyjnego „MOTOZBYT" ma za zadanie zbyt pojazdów mechanicznych, pochodzących z zakupu zagranicznego oraz z produkcji krajowej.

Do pojazdów z zakupu zagranicznego zalicza się pojazdy nowe z importu i używane z demobilu i z reparacji wojennych.

Z produkcji krajowej pochodzą samochody odnawiane w Państwowych Zakładach Samochodowych (Gliwice, Warszawa, Poznań, Głowno, Solec Kujawski, Kalisz).

2) „MOTOZBYT" przejął obsługę handlową Państwowych Zakładów Samochodowych i oddaje do naprawy w P. Z. S. otrzymane od użytkowników wozy oraz dostarcza uprawnionym przez rozdzielnik użytkownikom odnowione samochody za zapłatą różnicy cen.

3) Zlecenia sprzedaży na podstawie uprawnienia do nabycia (rozdzielnik) wydaje Dyrekcja „MOTOZBYT" — natomiast wszelkie formalności zdawczo-odbiorcze, wyceny wozów przyjmowanych i sprzedaż odnowionych, załatwiają Oddziały „MOTOZBYT", najbliższe siedzibie użytkownika, w/g załączonego wykazu. Państwowe Zakłady Samochodowe nie przyjmują żadnych bezpośrednich zleceń od klientów, ani nie udzielają żadnych informacji o wozach powierzonych im do naprawy i nie załatwiają reklamacji. Wyłącznie tylko Oddziały „MOTOZBYT" udzielają informacji o cenach, terminach i załatwiają wszelkie reklamacje.

Wszystkie pojazdy mechaniczne dostarcza się tylko na podstawie urzędowego rozdzielnika lub pisemnego uprawnienia do nabycia, jakie wydaje powołana do tego Władza, dokąd też zgłaszane są wszystkie pojazdy, znajdujące się w posiadaniu i dyspozycji „MOTOZBYT".

4) Rozdzielnik okresowy na pojazdy odnowione w P. Z. S. przydziela kontyngenty (ilość i rodzaje) Ministerstwom, Partiom politycznym i innym Instytucjom.

Na podstawie otrzymanych kontyngentów — wyżej wymienieni powinni bezzwłocznie złożyć w Dyrekcji „MOTOZBYT" swe wewnętrzne rozdzielniki z podaniem nazwy i dokładnego adresu bezpośredniego użytkownika, jaki zostaje przez nich uprawniony do nabycia odnowionego samochodu.

„MOTOZBYT" zaznacza, że nie posiada uprawnień do przyjmowania indywidualnych zleceń na sprzedaż, naprawy, względnie wymianę wozów.

Uprawnieni do nabycia wozów odnowionych w/g rozdzielnika, obowiązani są do jednoczesnego oddania wozu wymagającego naprawy jaki „MOTOZBYT" nabywa w/g cennika i potrąca jego wycenioną wartość z ceny wozu odnowionego.

Ewent. wyjątki z tej procedury zawarte są w w/w rozdzielniku. „MOTOZBYT“ zaznacza, że do wymiany przyjmuje tylko wozy ustalonych marek seryjnych w/g wykazu, w stanie nadającym się do naprawy i kompletne.

Braki powodują odliczenia w/g cennika z ceny wartości wozu.

5) Wszelkie zapotrzebowania na wozy względnie naprawę wozu, jakie wpływają do Dyrekcji „MOTOZBYT“ i do Oddziałów, będą-kierowane do właściwych resortów, celem rozpatrzenia zapotrzebowania i umieszczenia we własnym rozdzielniku.

6) Zlecenia sprzedaży, „MOTOZBYT“ wydaje w/g rozdzielnika wewnętrznego wyznaczonemu użytkownikowi, z jednoczesnym poleceniem najbliższemu Oddziałowi dostarczenia wyznaczonego wozu i wykonywania obsługi w/g karty gwarancyjnej.

7) Zlecenia „MOTOZBYTU“ są terminowane z ważnością 2 tygodni. Uprawniony odbiorca nie odbierający wozu w terminie, traci kolejność i będzie mógł otrzymać pojazd dopiero z dalszej produkcji.

8) Dyrekcja „MOTOZBYT“ prosi posiadaczy kontyngentów z urzędowego rozdzielnika o podanie nazw, adresów i Nr telef. własnych działów transportowych oraz nazwisk kierowników tych działów, a to w celu właściwego wysyłania korespondencji i porozumiewania się w miarę potrzeby.

Dyrektor
Inż. T. Sokołowski

Wykaz samochodów seryjnych zdatnych do naprawy jakie przyjmuje „MOTOZBYT“ wzamian za odnowione za zapłatą różnicy cen.

a) **Ciężarowe:**
- Bedford
- Chevrolet
- Ford 6 cyl.
- Ford V8
- Fordson
- Gaz
- Zis
- G. M. C.
- Studebacker
- Dodge

b) **Osobowe:**
- Willys-Jeep

UWAGA: W sprawie naprawy głównej następujących wozów osobowych należy każdorazowo zwracać się do Dyrekcji „MOTOZBYTU“ po informacje.

- Citroen 11
- Simca 8
- Chevrolet-Fleetmaster
- Ford t. zw. „szwedzki“ V8
- Ford (Jepp)

Załącznik do Komunikatu Nr 5.

WYKAZ ODDZIAŁÓW „MOTOZBYT“

WARSZAWA	— ul. Grójecka 78.	Telef. —
MYSŁOWICE	— ul. Powstańców 6.	„ 2-20-90
WROCŁAW	— ul. Gajowiecka 135.	„ 2-41
TORUŃ	— ul. Dąbrowskiego 26.	„ 5-61
BYDGOSZCZ	— ul. Pomorska 13.	„ 21-11
GDAŃSK-OLIWA	— ul. Grunwaldzka 339.	„ 91-88 i.526-59
POZNAŃ	— Józef ZAGÓRSKI, ul. Polna 32.	„ 17-80
POZNAŃ	— Antoni JABŁOŃSKI, na Górkach 13.	„ 65-70
KIELCE	— „AUTOKOMERS“, Sienkiewicza 55.	„ 15-84
LUBLIN	— Spółdzielnia Kierowców i Pracowników Samochodowych, ul. Żabia 6.	„ - 20-85

własne Oddziały w organizacji w Poznaniu, Szczecinie, Łodzi i Krakowie.

19. I. 1948 roku.

Pozycja 47

48

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 14

z dnia 9 marca 1946 r.

w sprawie rachunków dyplomatycznych.

Upoważnia się — aż do odwołania — Narodowy Bank Polski i banki dewizowe do otwierania i prowadzenia dla Przedstawicielstw Dyplomatycznych, akredytowanych przy Rządzie Polskim, oraz dla Konsulatów i Misyj Specjalnych, działających na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, tudzież dla członków ich personelu — rachunków dyplomatycznych, a mianowicie:

a) rachunków dyplomatycznych budżetowych i
b) rachunków dyplomatycznych osobistych,

zarówno walutowych, jak złotowych na warunkach następujących:

I. Podstawy otwierania rachunków dyplomatycznych.

1. Rachunki dyplomatyczne budżetowe mogą być otwierane dla:
   a) Przedstawicielstw Dyplomatycznych i Konsulatów;
   b) Misyj Specjalnych, przedkładających zaświadczenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub innych Ministerstw, zezwalających na ich pobyt i działalność w Polsce.
2. Otwarcie rachunków dyplomatycznych osobistych może nastąpić po okazaniu legitymacyj, wydanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych:
   a) członkom Korpusu Dyplomatycznego (różowych),
   b) osobom korzystającym z przywilejów dyplomatycznych (białych),
   c) członkom personelu urzędniczego i służbie niższej Przedstawicielstw Obcych (szarych) i
   d) Konsulom, Wicekonsulom i członkom personelu zawodowego Konsulatów (zielonych).

We wszystkich innych wypadkach tudzież w razie jakichkolwiek wątpliwości należy przed otwarciem rachunków porozumieć się z Komisją Dewizową.

II. Rachunki dyplomatyczne walutowe.

Rachunki dyplomatyczne walutowe mogą być prowadzone tylko w tych walutach, których kursy zostały ustalone w trybie art. 13 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584).

1. Wpłaty na rachunki dyplomatyczne walutowe mogą być dokonywane przez:
   a) postawienie do dyspozycji dewizy w walucie, w jakiej rachunek ma być prowadzony;
   b) dokonania przelewów z innych dyplomatycznych rachunków walutowych, prowadzonych w tej samej walucie;
   c) wpłatę efektywnych banknotów zagranicznych, jednak pod warunkiem uzyskania każdorazowego zezwolenia Komisji Dewizowej.
2. Wypłaty z rachunków dyplomatycznych walutowych mogą byś dokonywane:
   a) w drodze przekazów za granicę w walucie, w jakiej rachunek jest prowadzony, lecz tylko do wysokości sum, przekazanych z zagranicy na rachunek;
   b) w drodze przelewów na inny dyplomatyczny rachunek walutowy, prowadzony w tej samej walucie;
   c) w złotych w/g obowiązujących kursów kupna dewiz do wolnej dyspozycji w kraju.

III. Rachunki dyplomatyczne złotowe.

1. Wpłaty na rachunki dyplomatyczne złotowe mogą być dokonywane w drodze:
   a) postawienia do dyspozycji dewiz lub sum na rachunkach dyplomatycznych walutowych, których równowartość przeliczona będzie w/g obowiązujących kursów kupna dewiz;
   b) przelewów z innych złotowych rachunków dyplomatycznych;
   c) wpłat dokonywanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, przy których składane będą odnośne deklaracje tegoż Ministerstwa.
2. Wypłaty z dyplomatycznych rachunków złotowych w kraju mogą być dokonywane bez ograniczeń.

IV. Wszelkie odmienne dysponowanie dyplomatycznymi rachunkami walutowymi i złotowymi wymaga uprzedniego zezwolenia Komisji Dewizowej.

V. Obroty na rachunkach dyplomatycznych wolne są od opłat manipulacyjnych na rzecz Komisji Dewizowej z wyjątkiem wypadków, w których Komisja Dewizowa postanowi inaczej.

VI. Przekazywanie dochodów konsularnych.

Wysokość i sposób przekazywania należności z tytułu dochodów konsularnych zostanie uregulowana odrębnie.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki   Ed. Wierzchoń

49

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 19

z dnia 9 sierpnia 1946 r.

w sprawie sprzedaży biletów kolejowych, lotniczych i okrętowych za przebiegi zagraniczne.

Podaje się do wiadomości następujące zasady obowiązujące przy sprzedaży biletów kolejowych, lotniczych i okrętowych za przebiegi zagraniczne dla cudzoziemców w rozumieniu polskich przepisów dewizowych:

1) Sprzedaż biletu za przebieg zagraniczny może mieć miejsce w zasadzie tylko za zagraniczne środki płatnicze.

2) Sprzedaż biletu za złote jest dopuszczalna w tych przypadkach, gdy osoba dla której zakupuje się bilet przedłoży:

a) opiewające na nią pokwitowanie Narodowego Banku Polskiego, banku lub agenta dewizowego, stwierdzające odsprzedanie zagranicznych środków płatniczych na sumę conajmniej wystarczającą na pokrycie kosztów biletu, lub

b) pisemną deklarację maklera stwierdzającą, że suma wpłaty zostanie rozliczona z zagranicznym zleceniodawcą zgodnie z obowiązującymi przepisami dewizowymi.

Przyjętą sumę złotych za bilet należy odnotować w sposób trwały na pokwitowaniu bankowym wzgl. na deklaracji maklera.

3) Zasady podane w niniejszej Instrukcji należy stosować zarówno w odniesieniu do opłat za przejazd pasażerów jak również do opłat za przewóz ich bagażu.

4) Wszelkie przeliczenia złotych na waluty obce i walut obcych na złote mogą być dokonywane tylko po obowiązującym w Polsce kursie urzędowym.

5) Przyjęcie zapłaty za bilet w sposób odmienny niż w p. 1 i 2 niniejszej Instrukcji wymaga uzyskania uprzedniej zgody Komisji Dewizowej o którą można się ubiegać składając wniosek na formularzu za pośrednictwem banku dewizowego.

6) Zagraniczne środki płatnicze uzyskane ze sprzedaży biletów należy odsprzedawać w odstępach dekadowych Narodowemu Bankowi Polskiemu bądź dowolnie obranemu bankowi dewizowemu.

7) W odstępach miesięcznych należy przesyłać do Komisji Dewizowej zestawienia sprzedanych biletów z uwidocznieniem oddzielnie wpływów w walutach obcych i w złotych.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

50

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 27

z dnia 3 czerwca 1947 r.

w sprawie zezwolenia na wywóz imiennych czeków podróżniczych, wystawionych zagranicą.

Zezwala się — aż do odwołania — na wywóz imiennych czeków podróżniczych (travellers cheques), wystawionych zagranicą, a wywożonych przez cudzioziemców, będących ich pierwotnymi właścicielami.

Ulga ta nie może być stosowana, jeżeli osoba, wywożąca czek podróżniczy, nie jest zgodna co do nazwiska i imienia z osobą, podpisaną na pierwszej stronie czeku, jako jego właściciel.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

51

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 20/III.

z dnia 4 lipca 1947 r.

w sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych w ruchu podróżnych.

Zezwala się — aż do odwołania — osobom, przekraczającym granicę na podstawie polskiego lub obcego paszportu zagranicznego oraz repatriantom na przywóz do kraju polskich pieniędzy papierowych do wysokości zł 4000 (zł cztery tysiące).

Jednocześnie zezwala się — aż do odwołania — osobom, przekraczającym granicę na podstawie polskiego lub obcego paszportu zagranicznego na wywóz polskich pieniędzy papierowych do wysokości kwoty zł 4000 (zł cztery tysiące) na paszport w przeciągu jednego miesiąca.

Powyższe nie dotyczy osób przekraczających granicę w małym ruchu granicznym.

Osobom przekraczającym granicę na podstawie paszportu emigracyjnego nie przysługuje prawo wywozu polskich pieniędzy papierowych w ogólności.

Jednocześnie uchyla się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 20/II z dnia 18 lutego 1947 r.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

52

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 34

z dnia 22 listopada 1947 r.

w sprawie ustalania przez Narodowy Bank Polski kursów kupna i sprzedaży pieniędzy zagranicznych.

Przyjęto do wiadomości, że Narodowy Bank Polski ustala kursy kupna i sprzedaży pieniędzy zagranicznych z obowiązkiem podawania tych kursów do wiadomości nietylko Oddziałów Narodowego Banku Polskiego lecz również wszystkich Banków i Agentów Dewizowych.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

53

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 36

z dnia 19 grudnia 1947 r.

w sprawie upoważnienia dla zastępstw Narodowego Banku Polskiego do skupu złota, pieniędzy i czeków zagranicznych.

Komisja Dewizowa upoważnia — aż do odwołania — instytucje kredytowe, będące zastępstwami Narodowego Banku Polskiego do skupowania na rachunek Narodowego Banku Polskiego złota oraz pieniędzy i czeków zagranicznych.

Narodowy Bank Polski ustali i poda szczegółowe warunki przeprowadzania skupu oraz odsprzedaży Narodowemu Bankowi Polskiemu skupionych wartości.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

54

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 5/III

z dnia 2 stycznia 1948 r.

w sprawie oznaczenia kursu szwajcarskiego franka złotego.

Zezwala się — aż do odwołania — na stosowanie w rozliczeniach z tytułu międzynarodowego obrotu pocztowego i kolejowego, kursu rozrachunkowego: 1 frank szwajcarski złoty = 131.

Jednocześnie uchyla się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 5/II z dnia 13 czerwca 1947 r.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

55

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 37

z dnia 5 stycznia 1948 r.

w sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych oraz powrotnego wywozu z Polski koron czeskich w małym ruchu granicznym między Polską a Czechosłowacją.

Zezwala się — aż do odwołania — osobom przekraczającym w małym ruchu granicznym granicę polsko-czechosłowcką, legitymującym się polskimi przepustkami granicznymi — na przywóz do kraju względnie wywóz za granicę polskich pieniędzy papierowych do wysokości zł 200 (dwieście) każdorazowo, nie więcej jednak niż zł 6000 (sześć tysięcy) miesięcznie.

Jednocześnie zezwala się — aż do odwołania — osobom, legitymującym się czechosłowackimi przepustkami granicznymi, na powrotny wywóz do Czechosłowacji przywiezionych do Polski koron czeskich do wysokości kwot, odnotowanych na wyżej wymienionych przepustkach przez polskie placówki kontroli granicznej.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

56

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 35/III

z dnia 10 stycznia 1948 r.

w sprawie dopłat do kursów urzędowych przy transakcjach dewizowych z poszczególnych tytułów.

Zezwala się z dniem 12 stycznia 1948 r. — aż do odwołania — na stosowanie dopłat w wysokości 300% transakcyjnego kursu urzędowego przewidzianego w Uchwale Generalnej Komisji Dewizowej Nr 3/III z dnia 18 października 1946 r. przy transakcjach dewizowych z tytułu: rent, zapomóg, spadków, odpraw demobilizacyjnych, wynagrodzeń, turystyki, kosztów utrzymania, tantjem, prowizji, płatności wynikających z usług portowych, kosztów transportu oraz ubezpieczeń.

Powyższe dotyczy wypłat na New York, Kanadę, Londyn, Australię, Tel-Aviv, Stockholm, Kopenhagę, Oslo, Szwajcarię, Holandię, Belgię, Paryż i Pragę.

Jednocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 35/II z dnia 31 grudnia 1947 r.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OrOr	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R			
47	Dostawa pojazdów mechanicznych przez „Motozbyt".	O	31 I. 1948 r.	D. I. 3927/3/48		X																						
48	Rachunki dyplomatyczne.	Uch	9 III. 1946 r.	Nr 14					X																			
49	Sprzedaż biletów kolejowych, lotniczych i okrętowych za przebiegi zagraniczne.	Uch	9 VIII. 1946 r.	Nr 19					X																			
50	Zezwolenie na wywóz imiennych czeków podróżniczych, wystawionych zagranicą.	Uch	3 VI. 1947 r.	Nr 27					X																			
51	Przywóz i wywóz polskich pieniędzy papierowych w ruchu podróżnych.	Uch	4 VII. 1947 r.	Nr 20/III					X																			
52	Ustalanie przez Narodowy Bank Polski kursów kupna i sprzedaży pieniędzy zagranicznych.	Uch	22 XI. 1947 r.	Nr 34					X																			
53	Upoważnienie dla zastępstw Narodowego Banku Polskiego do skupu złota, pieniędzy i czeków zagranicznych.	Uch	19 XII. 1947 r.	Nr 36					X																			
54	Oznaczenie kursu szwajcarskiego franka złotego.	Uch	2 I. 1948 r.	Nr 5/III					X																			
55	Przywóz i wywóz polskich pieniędzy papierowych, oraz powrotny wywóz z Polski koron czeskich w małym ruchu granicznym między Polską a Czechosłowacją.	Uch	5 I. 1948 r.	Nr 37					X																			
56	Dopłaty do kursów urzędowych przy transakcjach dewizowych z poszczególnych tytułów.	Uch	10 I. 1948 r.	Nr 35/III					X																			

Komunikaty

Objaśnienie znaków:

OrOs — dział organizacyjny i osobowy
GB — „ gospodarczy i budżetowy resortu
KS — „ karny skarbowy
OSk — „ Ochrony Skarbowej
OK — „ obrotu pieniężnego i kredytu
B — „ budżetowy
K — „ finansów i podatków komunalnych
RK — „ rachunkowo-kasowy
C — „ ceł
ZPP — „ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD — „ podatków: obrotowego i dochodowego
PW — „ podatku od wynagrodzeń
MOSk — „ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P — „ innych podatków bezpośrednich
EA — „ egzekucji administracyjnej
A — „ akcyz
M — „ monopolów
U — „ ubezpieczeń
Sp — „ spółdzielczości
L — „ likwidacyjny
R — „ różnych
Z — zarządzenie
I — instrukcja
O — okólnik
Ob — obwieszczenie
Uch — uchwała

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiet pokwitowania kasowego Seria A, Nr 0803878 zagubiony w Kasie 2 Urzędu Skarbowego w Gdyni.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Ministerstwo Skarbu unieważnia pieczęć urzędową do tuszu z napisem w otoku: „Kontrola Skarbowa 115" skradzioną rewidentowi skarbowemu w Rejonie Kontroli Akcyzowej we Wrocławiu.

Cena zł 44

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.
Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.
Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.